

ATALAY YAVUZ

ÖZGE BAKKALİYESİ
/PROTOCİNEMA

EVİRİM ALTUĞ

Atalay Yavuz, İstanbul Marmara Eczacılık Fakültesi Mezunu, 1988 doğumlu genç bir sanat sevdalısı. Sakaryalı Yavuz, seneye Berlin Sanat Üniversitesi'nde Yüksek Lisans programına katılmaya hazırlanıyor. Yavuz'un New York'lu 'yetenek kaşifi' Mari Spirito tarafından 2011'de kurulan kar amacı gütmeyen sanat kuruluşu Protocinema öncülüğünde açtığı ikinci kişisel sergisi, İstanbul Beyoğlu Firuzağa Mahallesi'ndeki Yeni Çarşı Caddesi'nde bulunan bir esnafın çatısı altında yer almasıyla dikkat çekiyor. 16 Ekim'e kadar Özge Bakkaliesi'nde saat 14.00 ile 02.00 arasında izlenmiş sergisiyle Yavuz, yüksek tavanlı bir bakkal dükkanında, gündelik tüketim nesnelere arasında açtığı sergisinde üç ayrı yapıtını izleyicilerin algısına sunuyor. Bu mütevazı, mekâna saldırmayan düzenleme tadındaki yapıtlardan ilki, bakkal ile sokağın / özel ve kamusal alanın sınırında, dükkanın giriş camıyla aynı boyutta düzenlenmiş 'Strata'. Sanatçı, genellikle tip uzmanlarına insan bedenini görüntülemek konusunda yardımcı olan 'ultrason jeli'ni kullandığı 2014 tarihli eseriyle, bakkal dükkanının kendisini, hem ön, hem de arkadan izlenebilen bir soru ve anlam yumağına büründürüyor. Bu eseriyle 1960'lardaki 'Süreç Sanatı' akımına saygı durumunda bulunan Yavuz'un mekandaki ikinci

93

işi ise, bakkal duvarına asılı bulunan ve içine Prozac şurubunu dökmek suretiyle oluşturduğu, 2013 tarihli, 'Prozac'. Atalay Yavuz'un eleştirel işi, 'selfie' kültürüyle yoğrulduğumuz narsistik imge çağında, 'içebakış'ı adeta akışkan ve herşeye takışkan bir gözle, üstelik bir anti-depresan maddenin refakatinde yeniden değerlendirmemizi sağlayacak, muzip bir organik büyü aynası işlevini görüyor. Yavuz, madde ile mananın sarmaş dolaş olduğu bu eserle ilgili olarak şöyle konuşuyor: "...Hani, depresyondasındır ve sabah kalktığında ilk göreceğin şey olan aynada normalde kendi yüzünü görürsün ya, işte ben de bir şekilde bilinçaltının o bozulmuş halini burada göstermek istedim." Bakkaldaki bir diğer 2014 tarihli iş olan 'Nightblue' ise, akla ABD'li soyut fırça Mark Rothko'nun uzlaşmaz resimlerini getiren 'dalgin ve soyut' bir canlı tuval gibi, başımızın üzerinde duruyor. Yavuz bu çalışmada da yine, popüler kültüre göz kırparak

kadınların göz makyajlarını çıkarırken kullandıkları mavi ve saydam içerikli kimyasaldan faydalanıyor. Bu yapıt, bakkaldaki zamanı, alabildiğince soyut bir aldırmaçlıkla dönüştürürken, sanatçı Yavuz bize sergisinden şöyle bahsediyor: "...Bakkalda nereyi ne kadar kullanabileceğimizi düşündük, mekânın ruhunu bozmamaya çalıştık. İşler mekânı zedelemiyor. Mekân da işleri zedelemiyor. İkisinin arasında bir durum bu. Buraya sergi olduğunu bilerek gelmekle, gelmemek arasında bir eşik var. Eğer, bakkal müşterisi buraya bir iş olduğunu bilerek gelmemiş ve eserleri fark etmişse, o zaman bir izleyiciye dönüşüyor. Ama tutup bir şey alacaksa, o zaman da müşteriye dönüşüyor. Biz mekânın sahibi Davut Kaygısız ile konuştuk, o da projemizde yer alan işleri öğrendi, onayladı, onun da hoşuna gitti." Bilgi: protocinema.org